

The role of love trauma and difficulties in emotion regulation in predicting non-suicidal self-injury in students

Nazanin Fatemeh Maleki¹, Noshin Mansoori², Danial Joqratian³, Ahmad Mansouri⁴, Armin Elahi⁵

1. M.A Student in Clinical Psychology, Department of Psychology, Neyshabur Branch, Islamic Azad University, Neyshabur, Iran. E-mail: nazaninim7412@gmail.com

2. M.A Student in Clinical Psychology, Department of Psychology, Neyshabur Branch, Islamic Azad University, Neyshabur, Iran. E-mail: nooshin_mansoori_22@yahoo.com

3. M.A. in Clinical Psychology, Department of Psychology, Neyshabur Branch, Islamic Azad University, Neyshabur, Iran. E-mail: danialjoqratian@gmail.com

4. Associate Professor, Department of Psychology, Neyshabur Branch, Islamic Azad University, Neyshabur, Iran. E-mail: mansoury_am@yahoo.com

5. M.A. in Clinical Psychology, Department of Psychology, Neyshabur Branch, Islamic Azad University, Neyshabur, Iran. E-mail: armin.elahi1376@gmail.com

ARTICLE INFO

Article type:

Research Article

Article history:

Received 21 February 2025

Received in revised form 22 March 2025

Accepted 25 April 2025

Published Online 31 December 2025

Keywords:

emotion regulation,
love trauma,
non-suicidal self-injury

ABSTRACT

Background: Several factors such as family functioning, anger rumination, cyberbullying, resilience, self-compassion, borderline personality traits, and psychological distress are associated with non-suicidal self-injury. Love trauma and difficulties in emotion regulation are two other factors that can predict this behavior. Despite this review of the research literature, little attention has been paid to love trauma as a predictor of non-suicidal self-injury.

Aims: The primary aim of this study was to examine the roles of love trauma and difficulties in emotion regulation as predictors of non-suicidal self-injury among students.

Methods: This research is fundamental and descriptive, utilizing a correlational approach. The statistical population for this study consisted of undergraduate and graduate students from the Islamic Azad University, Neyshabur Branch, in 2023-2024. The research sample consists of 200 individuals selected through cluster sampling from the students of the faculties of Humanities, Medical Sciences, and Engineering of Islamic Azad University, Neyshabur Branch. The tools used in this research included the Deliberate Self-Harm Inventory (Gratz, 2001), the Love Trauma Inventory (Rosse, 1999), and the Difficulties in Emotion Regulation Scale-Short Form (Kaufman et al., 2016). The research data were analyzed using stepwise regression analysis and SPSS version 26 software.

Results: The findings indicated that love trauma and difficulties in impulse control, as measured by the Difficulties in Emotion Regulation Scale, significantly predict non-suicidal self-injury among students ($p < 0.05$), together accounting for 9% of its variance.

Conclusion: The findings indicate that love trauma and impulse control issues significantly contribute to non-suicidal self-injury among students. Addressing these factors may be beneficial for prevention at all levels.

Citation: Maleki, N.F., Mansoori, N., Joqratian, D., Mansouri, A., & Elahi, A. (2025). The role of love trauma and difficulties in emotion regulation in predicting non-suicidal self-injury in students. *Journal of Psychological Science*, 24(156), 271-285. [10.61186/jps.24.156.16](https://doi.org/10.61186/jps.24.156.16)

Journal of Psychological Science, Vol. 24, No. 156, 2025

© The Author(s). DOI: [10.61186/jps.24.156.16](https://doi.org/10.61186/jps.24.156.16)

✉ **Corresponding Author:** Danial Joqratian, M.A in Clinical Psychology, Department of Psychology, Neyshabur Branch, Islamic Azad University, Neyshabur, Iran.

E-mail: danialjoqratian@gmail.com, Tel: (+98) 9303535822

Extended Abstract

Introduction

Non-suicidal self-injury is a deliberate and conscious behavior that is not intended to be fatal but causes harm to the body through actions like cutting, burning, hitting, and scratching. This behavior is socially and culturally unacceptable, disrupts the functioning of individuals, and requires further study (American Psychiatric Association, 2022). The prevalence of this behavior has been increasing in recent decades, drawing the attention of health professionals to this issue (Berger & Larson, 2022). Several factors such as resilience, self-compassion (Gonçalves et al., 2024), family functioning, and anger rumination (Shadabi & Mansouri, 2024), borderline personality traits (Shahani & Mansouri, 2023), psychological distress (Singhal et al., 2024), cyberbullying (Anvari & Mansouri, 2024), and the control and reduction of negative emotions such as anxiety, low self-esteem, and depression (Anderson et al., 2018) are associated with non-suicidal self-injury.

Another factor that may play a significant role in non-suicidal self-injury is love trauma (Drobina et al., 2021). Love trauma is defined as a set of acute symptoms that begin after the termination of a romantic relationship and continue with disruptions in social, professional, occupational, and academic functioning (Sharifi Fard et al., 2023). The end of these relationships can have undesirable and distressing physical and psychological consequences, including psychological harm, anxiety, loneliness, anger, jealousy, substance abuse, depression, delayed marriage, and even death by suicide or homicide (Ariyan Nejad et al., 2023; Masiabi Darche et al., 2022; Dartaj et al., 2021; Gozan et al., 2014; Salvatore et al., 2014). There has been limited research on the relationship between love trauma and non-suicidal self-injury. A review of the literature also shows that there is a relationship between emotional failure (love trauma) and self-injurious behavior in women (Frekett et al., 2021). The results of another study also indicated that negative events related to romantic relationships (such as breaking up with a partner despite mutual feelings) are associated

with non-suicidal self-injury in men (Drobina et al., 2021). Additionally, love trauma and suicidal thoughts are related among students (Takluvi & Ghodrati, 2019). A qualitative study also showed that emotional failure (e.g., infidelity, failure in romantic relationships), emotional trauma (e.g., lack of social support, being rejected by family, death of relatives, sexual abuse), and lack of emotional resilience are associated with suicide (Falahi Khoshkanab & colleagues, 2023).

Another factor that may play an important role in predicting non-suicidal self-injury is emotion regulation (Anvari & Mansouri, 2023). Difficulty in emotion regulation refers to the difficulty individuals experience in recognizing, understanding, and accepting their emotions, controlling impulsive behaviors, acting in accordance with desired goals when experiencing negative emotions, and flexibly using emotion regulation strategies to cope with situations (Gratz & Roemer, 2004). It seems that a significant number of individuals with psychological distress experience difficulties in emotion regulation (Gross, 2011). Various studies have shown a relationship between emotion regulation difficulties and non-suicidal self-injury, or that these difficulties predict such behavior (Gonçalves et al., 2024; Singhal et al., 2024; Anvari & Mansouri, 2024; Shamsabadi et al., 2023; Kian et al., 2022; Guerin-Marion et al., 2018; Tattenal et al., 2018). A meta-analysis showed that non-suicidal self-injury is related to emotion regulation functioning and poor emotion regulation traits in individuals who engage in self-injury (Wolf et al., 2019).

Given the physical and psychological consequences of love trauma, the prevalence of non-suicidal self-injury among adolescents and students, the limited attention paid to the relationship between love trauma and non-suicidal self-injury compared to the relationship between emotion regulation and non-suicidal self-injury, and the need to focus on the factors that contribute to and sustain this behavior for the development of effective educational and therapeutic interventions, this study aims to answer the question of whether love trauma and difficulties in emotion regulation are predictors of non-suicidal self-injury in students.

Method

This is a fundamental, cross-sectional, descriptive study of the correlational type. The statistical population of this study consisted of students from the Islamic Azad University, Neyshabur Branch, in 2023. A total of 200 students were selected through cluster sampling from the Faculties of Humanities, Medical Sciences, and Engineering. The inclusion criteria were being a student enrolled in associate, bachelor's, or master's programs, and the exclusion criteria were incomplete questionnaires. Two faculties, Humanities and Medical Sciences, were chosen from the university, and three classes were selected from the Faculty of Medical Sciences and five classes from the Faculty of Humanities. Questionnaires were distributed among students in each class. After selecting the sample, the research tools were provided to the participants. They were given instructions on how to complete the questionnaires and were asked to respond carefully and patiently to each item. For data collection, the following instruments were used: The Short Form Difficulties in Emotion

Regulation Scale (DERS-SF), the Love Trauma Inventory (LTI), and the Deliberate Self-Harm Inventory (DSHI). Data analysis was conducted in two parts: the first part involved descriptive findings, including frequency, mean, and standard deviation. The second part involved inferential findings, including Pearson's correlation coefficient and stepwise regression analysis. Data analysis was carried out using SPSS version 26.

Results

The mean age of the participants was 24.26 ± 6.13 years. Thirty-six participants (18%) were male, and 164 (82%) were female. Thirty participants (15%) were associate degree students, 142 (71%) were bachelor's students, and 28 (14%) were master's students. Of the participants, 160 (80%) were from the Faculty of Humanities and 40 (20%) from the Faculty of Medical Sciences. Table 1 shows the descriptive statistics for mean, standard deviation, skewness, and kurtosis.

Table 1. Descriptive Statistics

Variable	Mean	Standard Deviation	Skewness	Kurtosis
Love Trauma	9.40	5.93	0.33	-0.78
Nonacceptance of Emotional Responses	5.94	2.28	0.62	-0.36
Limited Access to Emotion Regulation Strategies	6.67	2.38	0.50	0.38
Lack of Emotional Clarity	6	2.22	0.66	0.26
Difficulties Engaging in Goal-Directed Behavior	8.03	2.87	0.52	-0.34
Impulse Control Difficulties	6.87	2.37	0.40	-0.34
Lack of Emotional Awareness	8.70	1.79	0.01	-0.11
Emotion Regulation	42.22	10.01	0.42	0.05
Non-Suicidal Self-Injury	1.95	2.71	1.20	0.04

Table 2. Correlation Coefficients of Research Variables

Variable	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1. Love Trauma	-								
2. Nonacceptance of Emotional Responses	*0.17	-							
3. Limited Access to Emotion Regulation Strategies	**0.34	**0.42	-						
4. Lack of Emotional Clarity	**0.26	**0.43	**0.67	-					
5. Difficulties Engaging in Goal-Directed Behavior	**0.26	**0.26	**0.25	**0.27	-				
6. Impulse Control Difficulties	**0.39	**0.51	**0.56	**0.63	**0.24	-			
7. Lack of Emotional Awareness	**0.26	**0.46	**0.40	**0.38	**0.28	**0.30	-		
8. Emotion Regulation	**0.39	**0.72	**0.81	**0.81	**0.49	**0.77	**0.65	-	
9. Non-Suicidal Self-Injury	**0.25	0.14	*0.18	**0.26	0.06	0.05	**0.23	**0.22	-

Note: * $p < 0.05$ (significant), ** $p < 0.01$ (highly significant)

To check the assumptions of normality, correlation between variables, residual independence, and multicollinearity, indicators such as skewness and kurtosis, Pearson's correlation, Durbin-Watson, VIF, and tolerance were used. The results from Table 1 show that the distribution of research variables is

normal. Table 2 presents the correlation coefficients between the variables. The results show that there is a positive correlation between love trauma, emotion regulation difficulties, and non-suicidal self-injury ($p < 0.05$).

Table 3. Prediction of Non-Suicidal Self-Injury Based on Love Trauma and Emotion Regulation

Model	Variable	R	R ²	AR ²	UC	SE	SC	t	p	VIF	Tolerance	D-W
1	Impulse Control Difficulties	0.260	0.068	0.063	0.30	0.08	0.26	3.79	0.0001	1	1	
2	Impulse Control Difficulties	0.321	0.103	0.094	0.24	0.08	0.21	2.99	0.003	1.07	0.93	1.53
	Love Trauma				0.09	0.03	0.20	2.79	0.006	1.07	0.93	

According to the results from Table 3, the assumption of residual independence was met (Durbin-Watson=1.53). The VIF and tolerance statistics indicate the absence of multicollinearity. The ANOVA results ($p < 0.0001$, $F = 14.35$ for Model 1; $p < 0.0001$, $F = 11.33$ for Model 2) also indicate that the regression models were significant ($p < 0.05$). The results from Model 1 indicate that difficulty in impulse control, as part of emotion regulation difficulties, predicts non-suicidal self-injury ($p < 0.05$), explaining 6% of the variance. The results from Model 2 show that difficulty in impulse control and love trauma together predict non-suicidal self-injury ($p < 0.05$), explaining 9% of its variance.

Conclusion

This study aimed to examine the role of love trauma and difficulty in emotion regulation in predicting non-suicidal self-injury (NSSI) among university students. The findings indicated that there is a significant relationship between love trauma and NSSI, and love trauma is a predictor of NSSI. These results align with previous studies (Drobina et al., 2021; Frecht et al., 2021). One study found that negative events related to romantic relationships, such as a breakup, were associated with NSSI in men (Drobina et al., 2021), and another study indicated a relationship between emotional failure (measured by the Love Trauma Questionnaire) and self-harming behaviors in women (Frecht et al., 2021). Although there is a difference between NSSI and suicidal intent, other studies have found a relationship between love trauma and suicidal behaviors (Taklavi & Ghaderi, 2019). Additionally, a qualitative study showed that emotional failures, such as infidelity or loss of social support, can lead to self-harm and suicidal tendencies (Falaki Khoshkanab et al., 2023).

The results also revealed that difficulties in emotion regulation, especially in aspects like goal-directed

behavior, impulse control, and emotional clarity, were linked to NSSI. Moreover, difficulty in impulse control, both alone and in combination with love trauma, predicted NSSI. These findings are consistent with previous research (Gonsalves et al., 2024; Singhal et al., 2024; Anvari & Mansouri, 2024; Shamsabadi et al., 2023; Kian et al., 2022; Guerin-Marion et al., 2018; Tattenel et al., 2018), all of which have shown that difficulties in emotion regulation can predict NSSI. In conclusion, this study highlights the significant role of love trauma and difficulties in impulse control as key factors in predicting NSSI among students. However, due to the cross-sectional and correlational nature of this study, causal relationships cannot be established, and future longitudinal studies are recommended.

Ethical Considerations

Compliance with ethical guidelines: Adherence to Research Ethics: The ethical considerations of this study included the voluntary participation of the participants, obtaining written informed consent, and maintaining the confidentiality of their information.

Funding: This research was conducted without financial support from any organization or institution.

Authors' contribution: All authors equally contributed to the article.

Conflict of interest: The authors declare that they have no conflict of interest.

Acknowledgments: The researchers would like to express their sincere gratitude to all the participants in this study.

نقش ضربه عشق و دشواری در تنظیم هیجان در پیش‌بینی خوددزی غیر خودکشی دانشجویان

نازنین فاطمه مالکی^۱، نوشین منصوری^۲، دانیال جغراتیان^۳، احمد منصوری^۴، آرمین الهی^۵

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، گروه روانشناسی، واحد نیشابور، دانشگاه آزاد اسلامی، نیشابور، ایران.

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، گروه روانشناسی، واحد نیشابور، دانشگاه آزاد اسلامی، نیشابور، ایران.

۳. کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، گروه روانشناسی، واحد نیشابور، دانشگاه آزاد اسلامی، نیشابور، ایران.

۴. دانشیار، گروه روانشناسی، واحد نیشابور، دانشگاه آزاد اسلامی، نیشابور، ایران.

۵. کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، گروه روانشناسی، واحد نیشابور، دانشگاه آزاد اسلامی، نیشابور، ایران.

مشخصات مقاله

چکیده

نوع مقاله:

پژوهشی

تاریخچه مقاله:

دریافت: ۱۴۰۳/۱۲/۰۳

بازنگری: ۱۴۰۴/۰۱/۰۲

پذیرش: ۱۴۰۴/۰۲/۰۵

انتشار برخط: ۱۴۰۴/۱۰/۱۰

کلیدواژه‌ها:

تنظیم هیجان،

خوددزی غیر خودکشی،

ضربه عشق

زمینه: عوامل متعددی مانند کارکرد خانواده، نشخوار خشم، قلدری سایبری، تاب‌آوری، خود شفقت ورزی، صفات شخصیت مرزی،

پیشانی روانشناختی با خوددزی غیر خودکشی مرتبط هستند. ضربه عشق و دشواری در تنظیم هیجان دو عامل دیگری هستند که می‌توانند

پیش‌بینی کننده این رفتار باشند. باوجود این بررسی ادبیات پژوهش نشان می‌دهد که توجه اندکی به ضربه عشق به عنوان یکی از پیش‌بینی

کننده‌های خوددزی غیر خودکشی شده است.

هدف: هدف اصلی این پژوهش بررسی نقش ضربه عشق و دشواری در تنظیم هیجان در پیش‌بینی خوددزی غیر خودکشی دانشجویان بود.

روش: این پژوهش بنیادی و توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری پژوهش شامل دانشجویان کاردانی، کارشناسی و کارشناسی

ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد نیشابور در سال ۱۴۰۲ بود. نمونه پژوهش شامل ۲۰۰ نفر است که به روش نمونه‌گیری خوشه‌ای از بین

دانشجویان دانشکده ادبیات و علوم انسانی، علوم پزشکی و مهندسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نیشابور انتخاب شدند. ابزارهای بکار رفته در

این پژوهش شامل پرسشنامه خود آسیب‌رسانی آگاهانه و تعمیدی (گراتز، ۲۰۰۱)، سیاهه ضربه عشق (راس، ۱۹۹۹)، فرم کوتاه مقیاس دشواری

در تنظیم هیجان (کافمن و همکاران، ۲۰۱۶) استفاده شد. داده‌های پژوهش با استفاده از روش تحلیل رگرسیون گام به گام و نرم‌افزار SPSS

نسخه ۲۶ تحلیل شدند.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که ضربه عشق و مؤلفه دشواری در کنترل تکانه مقیاس دشواری در تنظیم هیجان پیش‌بینی کننده خوددزی

غیر خودکشی هستند ($p < ۰/۰۵$) و روی هم ۹ درصد واریانس آن را تبیین می‌کنند.

نتیجه‌گیری: نتایج نشان داد که ضربه عشق و دشواری در کنترل تکانه نقش مهمی در خوددزی غیر خودکشی دانشجویان دارند. توجه به

آن‌ها می‌تواند برای تمام سطوح پیشگیری مفید باشد.

استناد: مالکی، نازنین فاطمه؛ منصوری، نوشین؛ جغراتیان، دانیال؛ منصوری، احمد؛ و الهی، آرمین (۱۴۰۴). نقش ضربه عشق و دشواری در تنظیم هیجان در پیش‌بینی خوددزی

غیر خودکشی دانشجویان. مجله علوم روانشناختی، دوره ۲۴، شماره ۱۵۶، ۲۷۱-۲۸۵.

مجله علوم روانشناختی، دوره ۲۴، شماره ۱۵۶، ۱۴۰۴. DOI: [10.61186/jps.24.156.16](https://doi.org/10.61186/jps.24.156.16)

© نویسنده گان.

✉ نویسنده مسئول: دانیال جغراتیان، کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، گروه روانشناسی، واحد نیشابور، دانشگاه آزاد اسلامی، نیشابور، ایران.

رایانامه: danialjoqratian@gmail.com؛ تلفن: ۰۹۳۰۳۵۳۵۸۲۲

مقدمه

مسائل مربوط به عملکرد تحصیلی، فشار برای موفقیت، کیفیت خواب، دلواپسی‌های مالی، تصویر بدن، برنامه‌ریزی برای مقاطع بالاتر، رابطه با دوستان، عزت نفس، زمان صرف شده برای رسانه‌های اجتماعی، سطح فعالیت جسمی، رابطه با خانواده و روابط عاشقانه جزو منابع عمده استرس و دلواپسی دانشجویان هستند. دانشجویان دانشگاه به سبب آسیب‌پذیری در برابر سلامت روان منفی مورد توجه ویژه هستند (امرتون و همکاران، ۲۰۲۴). در این شرایط یکی از نگرانی‌های عمده درباره سلامتی دانشجویان خودزنی غیرخودکشی^۱ است (کیکنز و همکاران، ۲۰۲۳). خودزنی غیرخودکشی اغلب در دوره نوجوانی شروع می‌شود و در میان نوجوانان و جوانان بیشتر از سایر گروه‌ها است (ناک، ۲۰۱۰). خودزنی غیرخودکشی رفتار عمدی و آگاهانه‌ای است که با قصد خودکشی انجام نمی‌شود، اما بافت‌های بدن به واسطه رفتارهایی مانند بریدن، سوزاندن، زدن و خراشیدن آسیب می‌بیند. این رفتار به لحاظ اجتماعی و فرهنگی مورد پذیرش نیست، کارکردهای افراد را مختل می‌کند و همچنین جزو مواردی است که نیاز به مطالعه بیشتر در مورد آن وجود دارد (انجمن روان‌پزشکی آمریکا، ۲۰۲۲). این رفتار در سراسر تاریخ بشری دیده شده است ولی شیوع آن در دهه‌های اخیر روبه افزایش بوده و منجر به توجه متخصصین حوزه سلامت بر این مسئله شده است (برگر و لارسن، ۲۰۲۲). از سوی دیگر، اطلاعات دقیقی درباره شیوع خودزنی غیرخودکشی در فرهنگ‌های مختلف در دسترس نیست. اگرچه برخی از اشکال آن مثل آویزان کردن اشیاء از بدن و خال‌کوبی در بعضی از فرهنگ‌ها قابل پذیرش است و بسیاری از رفتارهای دیگر مثل تتو کردن، سوزاندن پوست و کبود کردن آسیب شناخته نمی‌شود (ماسانا و همکاران، ۲۰۲۰)، خودزنی غیرخودکشی اغلب منجر به آسیب‌های جسمی و روانی به خود فرد و ایجاد ناراحتی در خانواده و نزدیکانش می‌شود (فرکت و همکاران، ۲۰۲۱). عوامل متعددی مثل تاب‌آوری، خود شفقت‌ورزی (گونسالوس و همکاران، ۲۰۲۴)، کارکرد خانواده و نشخوار خشم (شادابی و منصوری، ۲۰۲۴)، صفات شخصیت‌مرزی (شاهانی و منصوری، ۲۰۲۳)، پریشانی روانشناختی (سینگهال و همکاران، ۲۰۲۴)، قلدری سایبری (انواری و منصوری، ۲۰۲۴)، کنترل و کاهش احساس‌های منفی مانند اضطراب، خودکم‌بینی و عزت نفس پایین

(اندرسون و همکاران، ۲۰۱۸) با خودزنی غیرخودکشی مرتبط هستند. علاوه بر این، ازهم‌پاشیدگی خانواده اغلب در پی عواملی مانند فقدان حمایت عاطفی مادر، نبود پدر، ازهم‌گسیختگی خانواده پس از ازدواج دوم، مقایسه کردن، تحقیر و تجربه زیسته از آسیب می‌تواند موجب بروز خودزنی شود (روحانی و حسینی فتح‌آبادی، ۲۰۲۱). یکی دیگر از عواملی که می‌تواند نقش مهمی در خودزنی غیرخودکشی ایفا کند، شکست عاطفی یا ضربه عشق^۲ است (دروینا و همکاران، ۲۰۲۱). ضربه عشق به‌عنوان مجموعه‌ای از علائم حاد تعریف می‌شود که پس از برهم خوردن یک رابطه عاشقانه شروع می‌شود و با اختلال در عملکرد اجتماعی، حرفه‌ای، شغلی و تحصیلی ادامه می‌یابد (شریفی فرد و همکاران، ۲۰۲۳). روابط عاشقانه تلاش‌چالش‌برانگیزی می‌باشد که انسان‌ها به‌عنوان هدف اصلی زندگی‌شان در پی آن هستند. پایان این روابط می‌تواند پیامدهای نامطلوب و ناراحت‌کننده (شیمک و بلو، ۲۰۱۴) جسمی و روانی اعم از آسیب‌های روانشناختی، اضطراب، تنهایی، خشم، حسادت، مصرف مواد، افسردگی، تعویق ازدواج و مرگ فوری به‌واسطه خودکشی یا قتل داشته باشد (آرین نژاد و همکاران، ۲۰۲۳؛ مسیبی درچه و همکاران، ۲۰۲۲؛ درتاج و همکاران، ۲۰۲۱؛ گوزن و همکاران، ۲۰۱۴؛ سالواتوره و همکاران، ۲۰۱۴). خاتمه روابط عاشقانه و شکست عاطفی اغلب با نشانگان همراه است که به‌عنوان نشانگان ضربه عشق مشخص شده‌اند. نشانگان ضربه عشق با علائم و نشانه‌های شدیدی همراه است و کارکرد افراد در حوزه‌های مختلف بین فردی، تحصیلی، شغلی و اجتماعی تحت تأثیر قرار می‌دهد (مک‌کارتی و همکاران، ۲۰۱۰). شکست عاطفی سبب ایجاد استرس و همچنین احساس ناتوانی در کنترل و پیشگیری از رویدادهای زندگی می‌شود (اشمیت و همکاران، ۲۰۰۹). در این شرایط ممکن است افراد دست به رفتارهای پرخطر مانند آسیب به خود یا خودکشی بزنند. شکست عاطفی چهار ویژگی اصلی یعنی برانگیختگی، اجتناب، یادآوری خودکار و بی‌تفاوتی هیجانی دارد (گیلبرت و همکاران، ۲۰۱۱). پژوهش‌های اندکی درباره رابطه بین ضربه عشق و خودزنی غیرخودکشی انجام شده است. بررسی ادبیات پژوهش نیز نشان می‌دهد که بین شکست عاطفی (ضربه عشق) و رفتارهای خودزنی زنان رابطه وجود دارد (فرکت و همکاران، ۲۰۲۱). نتایج یک پژوهش دیگر نیز نشان داد که رویدادهای منفی مرتبط

2. love trauma

1. Non-Suicidal Self-Injury Disorder (NSSI)

با روابط عاشقانه (قطع ارتباط با دوست‌دختر یا پسر علیرغم میل دیگری) با خودزنی غیرخودکشی مردان مرتبط است (دروینا و همکاران، ۲۰۲۱). همچنین ضربه عشق و افکار خودکشی دانشجویان مرتبط هستند (تکلوی و قدرتی، ۲۰۱۹). نتایج یک مطالعه کیفی نشان داد که شکست هیجانی (خیانت همسر، شکست در روابط عاشقانه)، آسیب هیجانی (فقدان حمایت اجتماعی یا طرد شدن توسط خانواده، مرگ خویشاوندان، آزار جنسی) و فقدان تاب‌آوری هیجانی با خودکشی مرتبط هستند (فلاحی خشک‌ناب و همکاران، ۲۰۲۳).

یکی دیگر از عواملی که می‌تواند نقش مهمی در پیش‌بینی خودزنی غیرخودکشی ایفا کند، تنظیم هیجان^۱ است (انواری و منصوری، ۲۰۲۳). مهارت تنظیم هیجان به استفاده از چندین فرایند شناختی یا مهارت اجتماعی و غیراجتماعی (بازداری رفتاری، انعطاف در توجه) برای کنش مناسب به هیجان و سازگاری مطلوب با محیط اشاره دارد (گراس، ۲۰۱۵). توانایی تنظیم هیجان به افراد کمک می‌کند تا هیجان‌های خود و دیگران را شناسایی کنند. چگونگی تأثیر هیجان‌ها بر رفتار را درک کنند و واکنش مناسب با هیجان‌های خود را نشان دهند (گراس، ۲۰۰۲). دشواری در تنظیم هیجان به مشکل افراد در آگاهی، فهم و پذیرش هیجان‌ها، کنترل رفتارهای تکانشی، رفتار مطابق با اهداف موردنظر به هنگام تجربه هیجان‌های منفی و استفاده انعطاف‌پذیر از راهبردهای تنظیم هیجان برای مواجهه با موقعیت‌ها اشاره دارد (گراتر و رومر، ۲۰۰۴). به نظر می‌رسد شمار زیادی از افراد مبتلا به آسیب‌های روانشناختی شکست در تنظیم هیجان را تجربه می‌کنند (گراس، ۲۰۱۱). پژوهش‌های مختلف حاکی از آن است که بین تنظیم هیجان و دشواری‌های مرتبط با آن و خودزنی غیرخودکشی رابطه وجود دارد یا آن را پیش‌بینی می‌کند (گونسالوس و همکاران، ۲۰۲۴؛ سینگهال و همکاران، ۲۰۲۴؛ انواری و منصوری، ۲۰۲۴؛ شمس‌آبادی و همکاران، ۲۰۲۳؛ کیان و همکاران، ۲۰۲۲؛ گوئرین-ماریون و همکاران، ۲۰۱۸؛ تاتنل و همکاران، ۲۰۱۸). نتایج یک مطالعه فراتحلیل نشان داد که خودزنی غیرخودکشی با کارکرد تنظیم هیجان و بدتنظیمی هیجان صفت در بین افرادی که خودزنی می‌کنند، مرتبط است (ولف و همکاران، ۲۰۱۹).

با توجه به پیامدهای جسمی و روانشناختی ضربه عشق، شیوع خودزنی غیرخودکشی در بین نوجوانان و دانشجویان، توجه کمتر به رابطه بین ضربه

عشق و خودزنی غیرخودکشی تا رابطه بین تنظیم هیجان و خودزنی غیرخودکشی و همچنین ضرورت توجه به عوامل ایجادکننده و تداوم‌بخش این رفتار برای تدوین مداخله‌های آموزشی و درمانی مؤثر، پژوهش حاضر درصدد پاسخگویی به این سؤال است که آیا ضربه عشق و دشواری در تنظیم هیجان پیش‌بینی کننده خودزنی غیرخودکشی در دانشجویان هستند.

روش

(الف) طرح پژوهش و شرکت‌کنندگان: این پژوهش بنیادی، مقطعی و توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری پژوهش دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد نیشابور در سال ۱۴۰۲ بود. تعداد ۲۰۰ دانشجو به روش نمونه‌گیری خوشه‌ای از بین دانشجویان دانشکده علوم انسانی، علوم پزشکی و مهندسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نیشابور انتخاب شدند. ملاک‌های ورود شامل دانشجو بودن و تحصیل در مقاطع کاردانی، کارشناسی و کارشناسی ارشد بود. ملاک خروج دست‌یابی به پرسشنامه‌های ناقص بود.

(ب) ابزار

فرم کوتاه مقیاس دشواری در تنظیم هیجان^۲ (DERS-SF): ابزاری ۱۸ ماده‌ای است که توسط کافمن و همکاران در سال ۲۰۱۶ تدوین شده است. دارای شش خرده مقیاس عدم پذیرش پاسخ‌های هیجانی، دشواری در انجام رفتار هدفمند، دشواری در کنترل تکانه، فقدان آگاهی هیجانی، دسترسی محدود به راهبردهای تنظیم هیجانی و عدم وضوح هیجانی است. هر ماده بر اساس یک مقیاس پنج‌درجه‌ای لیکرت از ۱ (تقریباً هرگز) تا ۵ (تقریباً همیشه) نمره‌گذاری می‌شود. دامنه نمره ۱۸ تا ۹۰ هست و نمره بالاتر نشان‌دهنده دشواری بیشتر در تنظیم هیجان است. ضریب آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۰/۷۰ و برای خرده مقیاس‌ها از ۰/۷۸ تا ۰/۹۱ گزارش شده است (کافمن و همکاران، ۲۰۱۶). ساختار شش عاملی نسخه فارسی این مقیاس تأیید شده است. ضریب آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۰/۸۵ بوده است (شمس‌آبادی و همکاران، ۲۰۲۳). اعتبار این مقیاس در پژوهش حاضر به روش همسانی درونی (آلفای کرونباخ) ۰/۸۳ است.

^۱. emotion regulation

^۲. Difficulty in Emotion Regulation Scale (DERS-SF)

سیاهه ضربه عشق^۱ (LTSQ): ابزاری ۱۰ ماده‌ای است که توسط راس در سال ۱۹۹۹ ساخته شده است. شرکت‌کنندگان به هر ماده بر اساس یک مقیاس چهاردرجه‌ای پاسخ می‌دهند و پاسخ آن‌ها از ۰ تا ۳ نمره‌گذاری می‌شود. دامنه نمره بین ۰ تا ۳۰ است و نمره بالاتر نشان‌دهنده هست (راس، ۱۹۹۹). اعتبار نسخه فارسی آزمون به روش همسانی درونی (آلفای کرونباخ) و بازآزمایی به فاصله یک هفته به ترتیب ۰/۸۱ و ۰/۸۳ بوده‌است (دهقانی و همکاران، ۲۰۱۱). اعتبار این مقیاس در پژوهش حاضر به روش همسانی درونی (آلفای کرونباخ) ۰/۸۲ است.

سیاهه خود آسیب‌رسانی آگاهانه و تعمدی^۲ (DSHI): ابزاری ۱۷ ماده‌ای است که توسط گراتز در سال ۲۰۰۱ ساخته شده و فراوانی، شدت، مدت و نوع رفتار خودزنی را در طول یک سال گذشته ارزیابی می‌کند. شرکت‌کنندگان به هر ماده به صورت بلی (۱) یا خیر (۰) پاسخ می‌دهند. دامنه نمره ۰ و ۱۷ هست و نمره بالاتر نشان‌دهنده فراوانی بیشتر خودزنی غیرخودکشی است. اعتبار این آزمون به روش همسانی درونی و بازآزمایی در فاصله زمانی ۴-۲ هفته ۰/۸۳ و ۰/۶۸ گزارش شده و همچنین از روایی سازه همگرا و افتراقی مناسبی برخوردار است (گراتز، ۲۰۰۱). اعتبار نسخه فارسی این آزمون به روش همسانی درونی (آلفای کرونباخ) ۰/۷۳ بوده است (شاهانی و منصوری، ۲۰۲۳). اعتبار این مقیاس در پژوهش حاضر به روش همسانی درونی (آلفای کرونباخ) ۰/۸۵ است.

برای انجام پژوهش از بین سه دانشکده مهندسی، علوم انسانی و علوم پزشکی، دو دانشکده علوم پزشکی و علوم انسانی دانشگاه آزاد اسلامی

واحد نیشابور انتخاب شدند در ادامه از دانشکده علوم پزشکی سه کلاس و از دانشکده علوم انسانی پنج کلاس انتخاب و پرسشنامه‌ها بین دانشجویان هر کلاس توزیع شد. پس از انتخاب افراد نمونه، ابزارهای پژوهش در اختیار آن‌ها قرار گرفت. توضیحات لازم برای تکمیل پرسشنامه‌ها به شرکت‌کنندگان داده شد و سپس از آن‌ها خواسته شد که هر یک از ماده‌ها به دقت و باحوصله پاسخ دهند. تحلیل داده‌ها در دو بخش انجام شد. بخش اول اختصاص به یافته‌های توصیفی داشت که شامل شاخص‌هایی نظیر فراوانی، میانگین و انحراف معیار بود. بخش دوم مربوط به یافته‌های استنباطی بود که شامل شاخص‌های ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون گام‌به‌گام بود. تحلیل داده‌ها با نرم‌افزار آماری SPSS نسخه ۲۶ انجام شد.

یافته‌ها

میانگین سن شرکت‌کنندگان ۲۴/۲۶±۶/۱۳ بود. سی‌وشش نفر (۱۸ درصد) از شرکت‌کنندگان مرد و ۱۶۴ نفر (۸۲ درصد) مؤنث بودند. سی نفر دانشجوی فوق‌دیپلم (۱۵ درصد)، ۱۴۲ نفر دانشجوی کارشناسی (۷۱ درصد) و ۲۸ نفر دانشجوی کارشناسی ارشد (۱۴ درصد) بودند. تعداد ۱۶۰ نفر (۸۰ درصد) از شرکت‌کنندگان دانشجوی دانشکده علوم انسانی و ۴۰ نفر (۲۰ درصد) دانشجوی دانشکده علوم پزشکی بودند. در جدول شماره ۱ شاخص‌های توصیفی میانگین، انحراف معیار، کشیدگی و چولگی گزارش شده است.

جدول ۱. شاخص‌های توصیفی

متغیر	میانگین	انحراف معیار	کشیدگی	چولگی
ضربه عشق	۹/۴۰	۵/۹۳	۰/۳۳	-۰/۷۸
عدم پذیرش	۵/۹۴	۲/۲۸	۰/۶۲	-۰/۳۶
رفتار هدفمند	۸/۰۳	۲/۸۷	۰/۵۲	-۰/۳۴
کنترل تکانه	۶/۸۷	۲/۳۷	۰/۴۰	-۰/۳۴
فقدان آگاهی	۸/۷۰	۱/۷۹	۰/۰۱	-۰/۱۱
دسترسی محدود	۶/۶۷	۲/۳۸	۰/۵۰	۰/۳۸
عدم وضوح	۶	۲۲/۲	۰/۶۶	۰/۲۶
تنظیم هیجان	۴۲/۲۲	۱۰/۰۱	۰/۴۲	۰/۰۵
خودزنی غیرخودکشی	۱/۹۵	۲/۷۱	۱/۲۰	۰/۰۴

مربوط به کشیدگی و چولگی متغیرهای پژوهش (جدول ۱) نشان می‌دهد که توزیع متغیرهای پژوهش نرمال است. در جدول ۲ نیز ضرایب همبستگی بین متغیرهای پژوهش ارائه شده است. نتایج این جدول نشان می‌دهد که

برای بررسی پیش‌فرض‌های نرمال بودن، رابطه بین متغیرها، استقلال باقیمانده‌ها و هم خطی چندگانه از شاخص‌های کجی و کشیدگی، همبستگی پیرسون، دوربین-واتسون، VIF و تحمل استفاده شد. نتایج

². Deliberate Self-Harm Inventory (DSHI)

¹. Love Trauma Inventory (LTS)

بین ضربه عشق، دشواری در تنظیم هیجان و مؤلفه‌های آن با خودزنی غیرخودکشی همبستگی مثبت وجود دارد ($p < 0/05$). برای بررسی نقش

ضربه عشق و تنظیم هیجان در پیش‌بینی خودزنی غیرخودکشی از روش تحلیل رگرسیون گام‌به‌گام استفاده شد (جدول ۳).

جدول ۲. ضریب همبستگی متغیرهای پژوهش

متغیر	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
۱. ضربه عشق	-								
۲. عدم پذیرش	۰/۱۷°	-							
۳. رفتار هدفمند	۰/۳۴°°	۰/۴۲°°	-						
۴. کنترل تکانه	۰/۲۶°°	۰/۴۳°°	۰/۶۷°°	-					
۵. فقدان آگاهی	۰/۲۶°°	۰/۲۶°°	۰/۲۵°°	۰/۲۷°°	-				
۶. دسترسی محدود	۰/۳۹°°	۰/۵۱°°	۰/۵۶°°	۰/۶۳°°	۰/۲۴°°	-			
۷. عدم وضوح	۰/۲۶°°	۰/۴۶°°	۰/۴۰°°	۰/۳۸°°	۰/۲۸°°	۰/۳۰°°	-		
۸. تنظیم هیجان	۰/۳۹°°	۰/۷۲°°	۰/۸۱°°	۰/۸۱°°	۰/۴۹°°	۰/۷۷°°	۰/۶۵°°	-	
۹. خودزنی غیرخودکشی	۰/۲۵°°	۰/۱۴	۰/۱۸°	۰/۲۶°°	۰/۰۶	۰/۰۵	۰/۲۳°°	۰/۲۲°°	-

جدول ۳. پیش‌بینی خودزنی غیرخودکشی بر اساس ضربه عشق و تنظیم هیجان

مدل	متغیر	r	r2	r2 تعدیل شده	ضرایب غیر استاندارد	خطای استاندارد	ضرایب استاندارد	t	p	VIF	تحمل	دوربین-واتسون
۱	کنترل تکانه	۰/۲۶۰	۰/۰۶۸	۰/۰۶۳	۰/۳۰	۰/۰۸	۰/۲۶	۳/۷۹	۰/۰۰۰۱	۱	۱	
۲	کنترل تکانه	۰/۳۲۱	۰/۱۰۳	۰/۰۹۴	۰/۲۴	۰/۰۸	۰/۲۱	۲/۹۹	۰/۰۰۳	۱/۰۷	۰/۹۳	۱/۵۳
	ضربه عشق				۰/۰۹	۰/۰۳	۰/۲۰	۲/۷۹	۰/۰۰۶	۱/۰۷	۰/۹۳	

طبق نتایج جدول ۳ پیش‌فرض استقلال باقیمانده‌ها برقرار بود (Durbin-Watson = ۱/۵۳). آماره‌های VIF و تحمل نشان‌دهنده عدم هم خطی چندگانه بود. نتایج تحلیل واریانس ($p = 0/0001$ ، $f = 14/35$) مدل ۱؛ ($p = 0/0001$ ، $f = 11/33$) مدل ۲ نیز نشان‌دهنده معنی‌دار بودن مدل رگرسیونی بود ($p < 0/05$). برای بررسی نقش ضربه عشق و تنظیم هیجان در پیش‌بینی خودزنی غیرخودکشی از روش تحلیل رگرسیون گام‌به‌گام استفاده شد (جدول ۳). نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد که دشواری در کنترل تکانه به‌عنوان یکی از ابعاد دشواری در تنظیم هیجان پیش‌بینی کننده خودزنی غیرخودکشی است ($p < 0/05$) و به‌تنهایی ۶ درصد واریانس را تبیین می‌کنند. نتایج مربوط به مدل دوم نشان می‌دهد که دشواری در کنترل تکانه و ضربه عشق پیش‌بینی کننده خودزنی غیرخودکشی هستند ($p < 0/05$) و روی هم ۹ درصد واریانس آن را تبیین می‌کنند.

بحث و نتیجه‌گیری

این پژوهش باهدف بررسی نقش ضربه عشق و دشواری در تنظیم هیجان در پیش‌بینی خودزنی غیرخودکشی دانشجویان انجام شد. یافته‌های پژوهش

نشان داد که بین ضربه عشق و خودزنی غیرخودکشی دانشجویان رابطه وجود دارد. بعلاوه ضربه عشق پیش‌بینی کننده خودزنی غیرخودکشی است. نتایج این پژوهش با یافته‌های قبلی (دروینا و همکاران، ۲۰۲۱؛ فرکت و همکاران، ۲۰۲۱) همسو بود. نتایج یکی از پژوهش‌ها نشان داد که رویدادهای منفی مرتبط با روابط عاشقانه (قطع ارتباط با دوست دختر یا پسر علیرغم میل دیگری) با خودزنی غیرخودکشی مردان مرتبط است (دروینا و همکاران، ۲۰۲۱). نتایج دیگری نشان داد که بین شکست عاطفی (اندازه‌گیری شده با پرسشنامه ضربه عشق) و رفتارهای خودزنی زنان رابطه وجود دارد (فرکت و همکاران، ۲۰۲۱). اگرچه بین خودزنی غیرخودکشی و خودکشی در نیت افراد برای خاتمه دادن به زندگی خود تفاوت وجود دارد، اما پژوهش‌های دیگر دریافتند که بین ضربه عشق و رفتارهای خودکشی دانشجویان رابطه وجود دارد (تکلوی و قدرتی، ۲۰۱۹). نتایج یک مطالعه کیفی نیز نشان داد که شکست هیجانی (خیانت همسر، شکست در روابط عاشقانه)، آسیب هیجانی (فقدان حمایت اجتماعی یا طرد شدن

توسط خانواده، مرگ خویشاوندان، آزار جنسی) و فقدان تاب‌آوری هیجانی با خودکشی مرتبط است (فلاحی خشک‌ناب و همکاران، ۲۰۲۳). در تبیین نتایج فوق و بر اساس مدل بیماری‌پذیری-استرس می‌توان گفت اگرچه انسان‌ها گرایش به برخی صفات یا رفتارها مانند خودزنی غیرخودکشی را به ارث می‌برند اما عوامل استرس‌زا نقش مهمی در شکل‌گیری آن دارند (بارلو و همکاران، ۲۰۲۳). در همین راستا روابط عاشقانه تلاش چالش‌برانگیزی می‌باشد که انسان‌ها به‌عنوان هدف اصلی زندگی‌شان در پی آن هستند. پایان این روابط می‌تواند پیامدهای نامطلوب و ناراحت‌کننده (شیمک و بلو، ۲۰۱۴) جسمی و روانی اعم از آسیب‌های روانشناختی، اضطراب، تنهایی، مصرف مواد، افسردگی، تعویق ازدواج و مرگ فوری به‌واسطه خودکشی یا قتل داشته باشد (وزن و همکاران، ۲۰۱۴؛ سالواتوره و همکاران، ۲۰۱۴). شکست عاطفی سبب ایجاد استرس و همچنین احساس ناتوانی در کنترل و پیشگیری از رویدادهای زندگی می‌شود (اشمیت و همکاران، ۲۰۰۹). در این شرایط ضربه عشق به‌عنوان یک عامل استرس‌زا می‌تواند منجر به رفتارهای پرخطر مانند آسیب به خود، خودزنی غیرخودکشی و حتی خودکشی شود (گیلبرت و همکاران، ۲۰۱۱). بر اساس مدل چهار کارکردی (ناک و پرینستین، ۲۰۰۴) می‌توان گفت که پس از ضربه عشق افراد از طریق خودزنی غیرخودکشی ممکن است به دنبال کاهش تنش یا دیگر حالت‌های هیجانی منفی، ایجاد هیجان مثبت یا یک حالت ایده‌آل، اجتناب از تقاضاهای تکلیف‌بین فردی یا سازگاری با محیط اجتماعی خود و جلب توجه دیگران یا تغییر روابط بین فردی استفاده کنند.

بر اساس مدل هفت کارکردی (کلونسکی، ۲۰۰۷) می‌توان گفت که پس از ضربه عشق افراد ممکن است به سبب بر تنظیم عواطف (رهایی از هیجان‌های منفی یا تحریک هیجان‌های مثبت)، جستجوی احساس (ایجاد نشاط یا تهییج)، ضد تجزیه (ایجاد احساس‌های جسمی و هیجانی)، مرزهای بین فردی (نشانه تفاوت بین خود و دیگران یا تأکید بر هویت یا خودمختاری است)، نفوذ بین فردی (تأثیر بر محیط بین فردی یا کنترل دیگران)، ضد خودکشی (راهبردی برای مقاومت در برابر تفکر یا اقدام به خودکشی) و خود تنبیهی (روشی برای تحقیر خود یا ابراز خشم نسبت به خود) اقدام به خودزنی غیرخودکشی کنند. طبق پنج‌مین راهنمای تشخیصی و آماری اختلال‌های روانی افراد این رفتار را با هدف کاهش احساس یا

حالت شناختی منفی، القای یک حالت احساسی مثبت و یا حل یک مشکل بین فردی انجام می‌دهند (انجمن روان‌پزشکی آمریکا، ۲۰۲۲). نتایج این پژوهش همچنین نشان داد که بین شاخص کل دشواری در تنظیم هیجان و مؤلفه‌های دشواری در انجام رفتار هدفمند، دشواری در کنترل تکانه و عدم وضوح هیجانی با خودزنی غیرخودکشی رابطه وجود دارد. به‌علاوه از بین شش مؤلفه دشواری در تنظیم هیجان ناتوانی در کنترل تکانه به‌تنهایی و همراه با ضربه عشق پیش‌بینی‌کننده خودزنی غیرخودکشی است. این نتایج با یافته‌های قبلی (گونسالوس و همکاران، ۲۰۲۴؛ سینگهال و همکاران، ۲۰۲۴؛ انواری و منصوری، ۲۰۲۴؛ شمس‌آبادی و همکاران، ۲۰۲۳؛ کیان و همکاران، ۲۰۲۲؛ گوئرین-ماریون و همکاران، ۲۰۱۸؛ تاتل و همکاران، ۲۰۱۸) همسو است. همه این پژوهش‌ها نشان داده‌اند که دشواری در تنظیم هیجان می‌تواند پیش‌بینی‌کننده خودزنی غیرخودکشی باشد.

در تبیین نتایج فوق می‌توان گفت که روابط عاطفی و شکست در آن با مجموعه‌ای از هیجان‌ها همراه است. درحالی‌که آغاز یک رابطه اغلب با هیجان‌های مثبتی مانند شادی، سرخوشی، عشق و لذت همراه است اما پایان آن می‌تواند با احساس طرد شدن و فقدان و همچنین هیجان‌های منفی مانند اضطراب، خشم، غم، حسادت، ناامیدی و تنهایی همراه باشد (آرین نژاد و همکاران، ۲۰۲۳). همچنین شکست عاطفی می‌تواند سبب ایجاد استرس و همچنین احساس ناتوانی در کنترل و پیشگیری از رویدادهای زندگی شود (اشمیت و همکاران، ۲۰۰۹). در این شرایط توانایی تنظیم هیجان می‌تواند به افراد کمک کند تا هیجان‌های خود و دیگران را شناسایی کنند. چگونگی تأثیر هیجان‌ها بر رفتار را درک کنند و واکنش مناسب با هیجان‌های خود را نشان دهند (گراس، ۲۰۰۲)، اما ناتوانی یا مشکل افراد در آگاهی، فهم و پذیرش هیجان‌ها، کنترل رفتارهای تکانشی، رفتار مطابق با اهداف موردنظر به هنگام تجربه هیجان‌های منفی و استفاده انعطاف‌پذیر از راهبردهای تنظیم هیجان برای مواجهه با ضربه عشق (گراتز و رومر، ۲۰۰۴) می‌تواند پیامدهای جسمی و روانشناختی نامطلوبی مانند خودزنی غیرخودکشی را در پی داشته باشد. باوجود این نتایج این پژوهش نشان داد که دشواری در کنترل تکانه نقش بسیار مهمی در تجربه خودزنی غیرخودکشی دارد. در تبیین این یافته و بر اساس مدل تنظیم هیجان (گراتز و رومر، ۲۰۰۴) می‌توان گفت افرادی که قادر به کنترل رفتار خود به هنگام

ملاحظات اخلاقی

پیروی از اصول اخلاق پژوهش: ملاحظات اخلاقی این پژوهش شامل شرکت کاملاً اختیاری شرکت‌کنندگان در پژوهش، رضایت‌نامه کتبی آگاهانه و محرمانه نگه‌داشتن اطلاعات آن‌ها بود.

حامی مالی: پژوهش حاضر بدون حمایت مالی سازمان یا نهاد خاصی انجام شده است.
نقش هر یک از نویسندگان: همه نویسندگان به‌طور یکسان در این مقاله مشارکت داشتند.

تضاد منافع: نویسندگان اعلام می‌کنند که هیچ گونه تضاد منافی ندارند.

تشکر و قدردانی: پژوهشگران بر خود لازم می‌دانند از تمامی شرکت‌کنندگان در این پژوهش کمال تشکر و قدردانی را داشته باشند.

تجربه هیجان‌های منفی مانند ضربه عشق نیستند در معرض خطر بیشتری برای انجام رفتار خودزنی غیرخودکشی قرار دارند. بر اساس مدل اجتناب تجربه‌ای (چپمن و همکاران، ۲۰۰۶) می‌توان گفت که خودزنی غیرخودکشی به افراد دارای تجربه ضربه عشق کمک می‌کند تا از تجارب هیجانی ناخواسته، افکار، حس‌ها، احساس‌ها و هیجان‌های مرتبط با آن فرار یا اجتناب کنند. بر اساس مدل شناختی-هیجان (هاسکینگ و همکاران، ۲۰۱۷)، اگر افراد دارای تجربه ضربه عشق نسبت به هیجان‌های منفی خود واکنش شدیدی نشان دهند و سپس در تنظیم این هیجان‌ها با مشکلاتی مواجه شوند و خودزنی غیرخودکشی را به‌عنوان راهبردی مؤثر برای تنظیم این هیجان‌ها بشناسند، در این صورت احتمال بیشتری برای این رفتار وجود دارد.

نتایج پژوهش حاضر نشان داد که ضربه عشق و ناتوانی در کنترل تکانه به‌عنوان یکی از ابعاد دشواری در تنظیم هیجان نقش مهمی در پیش‌بینی خودزنی غیرخودکشی دانشجویان دارد. درنهایت، این پژوهش به‌صورت مقطعی و توصیفی از نوع همبستگی انجام شد، لذا امکان تبیین علت و معلولی وجود ندارد. پژوهش‌های طولی می‌توانند اطلاعات دقیق‌تری درباره رابطه بین متغیرها فراهم سازند. دوم، برای جمع‌آوری داده‌های پژوهش از ابزارهای خود گزارشی استفاده شد. در این گونه شرایط احتمال سوگیری شرکت‌کنندگان وجود دارد. استفاده از سایر روش‌ها مانند مصاحبه و مشاهده می‌تواند منجر به اطلاعات دقیق‌تری شود.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

منابع

انواری، سیده ملیحه؛ و منصوری، احمد. (۱۴۰۲). رابطه بین قربانی شدن قلدری سایبری با خودزنی غیرخودکشی و رفتارهای خودکشی نوجوانان: نقش میانجی تنظیم هیجان. *روانشناسی بالینی و شخصیت*، ۲۱(۲)، ۱۳۸-۱۲۹. <https://doi.org/10.22070/cpap.2023.17691.1358>

آرین نژاد، شیرین؛ صالحی، مهدیه؛ تقی لو، صادق؛ و استکی، مهناز (۱۴۰۲). مقایسه اثربخشی درمان هیجان مدار با کاربرد هنر و درمان هیجان مدار بر ابرازگری هیجان افراد با سندرم ضربه عشقی. *مجله علوم روانشناختی*، ۲۲(۱۲۵)، ۹۳۱-۹۱۳.

<https://psychologicalscience.ir/article-1-1848-fa.html>

تکلوئی، سمیه؛ و قدرتی، سولماز. (۱۳۹۸). نقش شکست عاطفی و شبکه‌های دلبستگی در پیش‌بینی افکار خودکشی دانشجویان. *مجله دانشگاه علوم پزشکی اردبیل*، ۱۹(۲)، ۲۱۵-۲۰۴.

<http://dx.doi.org/10.29252/jarums.19.2.7>

در تاج، فریبرز؛ آقاجانی، فرنوش؛ دلاور، علی؛ نوایی نژاد، شکوه؛ و مردانی راد، مژگان. (۱۳۹۹). تدوین برنامه درمانی آموزشی گروهی مبتنی بر تحلیل رفتار متقابل و روش پذیرش و تعهد و بررسی اثربخشی آن بر مؤلفه‌های خودانتقادی دختران دچار شکست عاطفی. *مجله علوم روانشناختی*، ۱۹(۹۵)، ۱۴۰۰-۱۳۸۹.

<https://dor.isc.ac/dor/20.1001.1.17357462.1399.19.95.3.9>

رحمتی، فاطمه؛ و صابر، سوسن. (۱۳۹۶). مقایسه تنظیم شناختی هیجان و تاب‌آوری در دانش‌آموزان معتاد به اینترنت و دانش‌آموزان عادی. *فصلنامه روان‌شناسی کاربردی*، ۱۱(۱)، ۵۹۶-۵۷۹.

<https://dor.isc.ac/dor/20.1001.1.20084331.1396.11.1.6.3>

روحانی، علی؛ و حسینی فتح‌آبادی، هانیه سادات. (۱۴۰۰). واکاوی بسترهای خانوادگی منتهی به خودزنی در بین دانش‌آموزان دختر در شهر یزد. *فصلنامه مددکاری اجتماعی*، ۱۰(۱)، ۱۸-۵.

<https://dor.isc.ac/dor/20.1001.1.1735451.1400.10.1.1.1>

شادابی، سمانه؛ و منصوری، احمد. (۱۴۰۲). نقش میانجی نشخوار خشم در رابطه بین کارکرد خانواده و خودزنی غیرخودکشی. *فصلنامه مددکاری اجتماعی*، ۱۲(۴)، ۳۶-۲۵.

<http://socialworkmag.ir/article-1-897-fa.html>

شاهانی، سعید؛ و منصوری، احمد. (۱۴۰۲). نقش میانجی تنظیم شناختی هیجان در رابطه بین صفات شخصیت مرزی و خودزنی‌های غیرخودکشی دانشجویان. *روانشناسی بالینی و شخصیت*، ۲۱(۱)، ۴۲-۳۳.

<https://doi.org/10.22070/cpap.2023.17094.1302>

شمس‌آبادی، احمد؛ آهی، قاسم؛ بحرینیان، سید عبدالمجید؛ منصوری، احمد؛ و شهایی زاده، فاطمه. (۱۴۰۲). نقش میانجی دشواری در تنظیم هیجان و سازمان شخصیت در رابطه بین روابط ابژه با خودزنی‌های غیرخودکشی دانشجویان. *رویش روان‌شناسی*، ۱۲(۶)، ۱۶۲-۱۵۱.

<https://dor.isc.ac/dor/20.1001.1.2383353.1402.12.6.15.9>

کریمی، سیروان؛ پیرمادی، محمدرضا؛ عاشوری، احمد؛ و عاقبتی، اسما. (۱۳۹۹). ارتباط میان صفات سرشت و منش، مؤلفه‌های تنظیم هیجان و فرزندپروری ادراک شده با رفتار خودآسیبی در نوجوانان: رویکرد مدل‌یابی معادلات ساختاری. *مجله روانپزشکی و روانشناسی بالینی ایران*، ۲۶(۴)، ۴۶۳-۴۴۸.

<http://dx.doi.org/10.32598/ijpcp.26.4.2955.2.1>

مسیبی درچه، عصمت؛ عیسی زادگان، علی؛ و سلیمانی، اسماعیل. (۱۴۰۱). نقش کیفیت روابط بین فردی و باورهای ارتباطی در پیش‌بینی شکست عاطفی. *مجله علوم روانشناختی*، ۲۱(۱۱۵)، ۱۳۵۷-۱۳۳۹.

<http://dx.doi.org/10.52547/JPS.21.115.1339>

References

- American Psychiatric Association. (2022). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders*, Fifth Edition, Text Revision. American Psychiatric Association.
- Anderson, J. C., Campbell, J. C., Glass, N. E., Decker, M. R., Perrin, N., & Farley, J. (2018). Impact of intimate partner violence on clinic attendance, viral suppression and CD4 cell count of women living with HIV in an urban clinic setting. *AIDS Care*, 30(4), 399-408. <https://doi.org/10.1080/09540121.2018.1428725>
- Anvari, S. M., & Mansouri, A. (2023). The relationship between cyberbullying victimization and non-suicidal self-Injury and suicide behaviors in adolescents: The mediating role of emotion Regulation. *Clinical Psychology and Personality*, 21(2), 129-138. (In Persian). <https://doi.org/10.22070/cpap.2023.17691.1358>
- Aryannejad, Sh., Salehi, M., Taghiloo, S., & Estaki, M. (2023). Comparison of the efficacy of emotional focused therapy with application art and emotional focused therapy on emotional expression among people having experienced love trauma syndrome. *Journal of Psychological Science*, 22(125), 913-931. (In Persian). <https://psychologicalscience.ir/article-1-1848-fa.html>

- Barlow, D. H., Durand, V. M., & Hofmann, S. G. (2023). *Psychopathology: An integrative approach to mental disorders*. Cengage.
- Brager-Larsen, A., Zeiner, P., Klungsøyr, O., & Mehlum, L. (2022). Is age of self-harm onset associated with increased frequency of non-suicidal self-injury and suicide attempts in adolescent outpatients? *BMC Psychiatry*, 22(1), 58. <https://doi.org/10.1186/s12888-022-03712-w>
- Chapman, A. L., Gratz, K. L., & Brown, M. Z. (2006). Solving the puzzle of deliberate self-harm: the experiential avoidance model. *Behaviour Research and Therapy*, 44(3), 371-394. <https://doi.org/10.1016/j.brat.2005.03.005>
- Dehghani, M., Atef-Vahid, M. K., & Gharaee, B. (2011). Efficacy of short-term anxiety-regulating psychotherapy on love trauma syndrome. *Iranian Journal of Psychiatry and Behavioral Sciences*, 5(2), 18-25. <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC3939962/>
- Dortaj, F., Aghajani, F., Delavar, A., Navabi Nezhad, S., & Mardani Rad, M. (2020). Developing a group educational therapy program based on the analysis of interaction behavior and acceptance and commitment method and its effectiveness on self-critical components of girls with emotional breakdown. *Journal of Psychological Science*, 19(95), 1389-1400. <https://dor.isc.ac/dor/20.1001.1.17357462.1399.19.95.3.9>
- Drubina, B., Kökönyei, G., & Reinhardt, M. (2021). Associations between non-suicidal self-injury and negative romantic relationship life events in male justice-involved adolescents. *BMC Psychiatry*, 21(1), 401. <https://doi.org/10.1186/s12888-021-03408-7>
- Emmertson, R. W., Camilleri, C., Sammut, S. (2024). Continued deterioration in university student mental health: Inevitable decline or skirting around the deeper problems? *Journal of Affective Disorders Reports*, 15, 100691. <https://doi.org/10.1016/j.jadr.2023.100691>
- Fallahi-Khoshknab, M., Amirian, Z., Maddah, S. S. B., Khankeh, H. R., & Dalvandi, A. (2023). Instability of emotional relationships and suicide among youth: a qualitative study. *BMC Psychiatry*, 23(1), 50. <https://doi.org/10.1186/s12888-023-04534-0>
- Forket, A., Akbari, B., & Hosseinkhanzadeh, A. A. (2021). Structural patterns of relationships of depression, emotional breakdown, and experience of violence with self-harm behaviors in women: The mediating role of social skills, emotion control, and body dissatisfaction. *Social Psychology Research*, 11(42), 129-155. <https://doi.org/10.22034/spr.2021.271953.1625>
- Gilbert, S. P., & Sifers, S. K. (2011). Bouncing back from a breakup: Attachment, time perspective, mental health, and romantic loss. *Journal of College Student Psychotherapy*, 25(4), 295-310. <http://dx.doi.org/10.1080/87568225.2011.605693>
- Gonçalves, S., Vieira, A.I., Machado, B.C., & Bessa, C. (2024). Non-suicidal self-injury in Portuguese college students: Relationship with emotion regulation, resilience and self-compassion. *Current Psychology*, 43, 7877-7886. <https://doi.org/10.1007/s12144-023-04985-4>
- Gozan, M. M., & Menaldi, A. (2020). Mending a broken heart: a single case study on cognitive behavioural therapy for depression after romantic relationship break-up. *The Cognitive Behaviour Therapist*, 13, e55. <https://doi.org/10.1017/S1754470X20000537>
- Gratz, K. L. (2001). Measurement of deliberate self-harm: Preliminary data on the Deliberate Self-Harm Inventory. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 23(4), 253-263. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1023/A:1012779403943>
- Gratz, K. L., & Roemer, L. (2004). Multidimensional assessment of emotion regulation and dysregulation: Development, factor structure, and initial validation of the difficulties in emotion regulation scale. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 26(1), 41-54. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1023/B:JOBA.000007455.08539.94>
- Gross J. J. (2002). Emotion regulation: affective, cognitive, and social consequences. *Psychophysiology*, 39(3), 281-291. <https://doi.org/10.1017/s0048577201393198>
- Gross, J. J. (2013). Emotion regulation: Taking stock and moving forward. *Emotion*, 13(3), 359-365. <https://doi.org/10.1037/a0032135>
- Gross, J. J. (2015). Emotion regulation: Current status and future prospects. *Psychological Inquiry*, 26(1), 1-26. <https://doi.org/10.1080/1047840X.2014.940781>
- Guérin-Marion, C., Martin, J., Deneault, A. A., Lafontaine, M. F., & Bureau, J. F. (2018). The functions and addictive features of non-suicidal self-injury: A confirmatory factor analysis of the Ottawa self-injury inventory in a university sample.

- Psychiatry Research*, 264, 316-321.
<https://doi.org/10.1016/j.psychres.2018.04.019>
- Hasking, P., Whitlock, J., Voon, D., & Rose, A. (2017). A cognitive-emotional model of NSSI: using emotion regulation and cognitive processes to explain why people self-injure. *Cognition & Emotion*, 31(8), 1543-1556.
<https://doi.org/10.1080/02699931.2016.1241219>
- Karimi, S., Pirmoradi, M., Ashouri, A., & Aghebati, A. (2021). Relationship of temperament and character traits, emotional regulation and perceived parenting with self-harming behaviors in adolescents. *Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology*, 26(4), 448-463. (In Persian).
<http://dx.doi.org/10.32598/ijpcp.26.4.2955.2.1>
- Kaufman, E. A., Xia, M., Fosco, G., Yaptangco, M., Skidmore, C. R., & Crowell, S. E. (2016). The Difficulties in Emotion Regulation Scale Short Form (DERS-SF): Validation and replication in adolescent and adult samples. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 38(3), 443-455.
<https://psycnet.apa.org/doi/10.1007/s10862-015-9529-3>
- Kiekens, G., Hasking, P., Bruffaerts, R., Alonso, J., Auerbach, R. P., Bantjes, J., Benjet, C., Boyes, M., Chiu, W. T., Claes, L., Cuijpers, P., Ebert, D. D., Mak, A., Mortier, P., O'Neill, S., Sampson, N. A., Stein, D. J., Vilagut, G., Nock, M. K., Kessler, R. C., ... WHO World Mental Health International College Student (WMH-ICS) collaborators (2023). Non-suicidal self-injury among first-year college students and its association with mental disorders: results from the World Mental Health International College Student (WMH-ICS) initiative. *Psychological Medicine*, 53(3), 875-886.
<https://doi.org/10.1017/s0033291721002245>
- Klonsky E. D. (2007). The functions of deliberate self-injury: a review of the evidence. *Clinical Psychology Review*, 27(2), 226-239.
<https://doi.org/10.1016/j.cpr.2006.08.002>
- Masana, L. P., Reyes, M. E. S., & Delariarte, C. F. (2020). Unraveling non-suicidal self-injury: Understanding the behavioral dynamics of Filipino adolescents at risk of deliberate self-harm. *North American Journal of Psychology*, 22(2), 331-354.
<https://psycnet.apa.org/record/2020-31295-012>
- McCarthy, G., & Maughan, B. (2010). Negative childhood experiences and adult love relationships: the role of internal working models of attachment. *Attachment & Human Development*, 12(5), 445-461.
<https://doi.org/10.1080/14616734.2010.501968>
- Mosayebi Dorche, E., Issazadegan, A., & Soleymani, E. (2022). The role of interpersonal quality and communication beliefs in predicting emotional failure. *Journal of Psychological Science*, 21(115), 1339-1357. (In Persian).
<http://dx.doi.org/10.52547/JPS.21.115.1339>
- Nock M. K. (2010). Self-injury. *Annual Review of Clinical Psychology*, 6, 339-363.
<https://doi.org/10.1146/annurev.clinpsy.121208.131258>
- Nock, M. K., & Prinstein, M. J. (2004). A functional approach to the assessment of self-mutilative behavior. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 72(5), 885-890.
<https://doi.org/10.1037/0022-006x.72.5.885>
- Qian, H., Shu, C., Feng, L., Xiang, J., Guo, Y., & Wang, G. (2022). Childhood maltreatment's stressful life events' cognitive emotion regulation strategies' and non-suicidal self-injury in adolescents and young adults with first-episode depressive disorder: Direct and indirect pathways. *Frontiers in psychiatry*, 13, 838693. <https://doi.org/10.3389/fpsy.2022.838693>
- Rahmati Arani, F., & Saber, S. (2017). Comparison of cognitive emotion regulation and resiliency in students addicted to the internet and normal students. *Applied Psychology*, 11(1), 579-596. (In Persian).
<https://dorl.net/dor/20.1001.1.20084331.1396.11.1.6.3>
- Rosse, R.B., & Published by Perseus Publishing, a Member of the Perseus Books Group. (1999). The love trauma syndrome: free yourself from the pain of a broken heart. Cambridge, Massachusetts.
- Ruhani, A., & Hosseini Fathabadi, HS. (2021). Analysis of family contexts leading to self-harm among female students in Yazd. *Social Workmag*, 10(1), 5-18. (In Persian).
<http://dorl.net/dor/20.1001.1.1735451.1400.10.1.1.1>
- Salvatore, J. E., Kendler, K. S., & Dick, D. M. (2014). Romantic relationship status and alcohol use and problems across the first year of college. *Journal of studies on alcohol and drugs*, 75(4), 580-589.
<https://doi.org/10.15288/jsad.2014.75.580>
- Schmitt, D. P., Youn, G., Bond, B., Brooks, S., Frye, H., Johnson, S., Klesman, J., Peplinski, C., Sampias, J., Sherrill, M., & Stoka, C. (2009). When will i feel love? The effects of culture, personality, and gender on the psychological tendency to love. *Journal of*

- Research in Personality*, 43(5), 830-846.
<https://doi.org/10.1016/j.jrp.2009.05.008>
- Shadabi, S., & Mansouri, A. (2023). The mediating role of anger rumination in the relationship between family functioning and non-suicidal self-injury. *Quarterly Journal of Social Work*, 12(4), 25-36. (In Persian).
<http://socialworkmag.ir/article-1-897-fa.html>
- Shahani, S., & Mansouri, A. (2023). The mediating role of cognitive emotion regulation in the relationship between borderline personality traits and non-suicidal self-injury in students. *Clinical Psychology and Personality*, 21(1), 33-42. (In Persian).
<https://doi.org/10.22070/cpap.2023.17094.1302>
- Shamsabadi, A., Ahi, Q., Bahreinian, S. A., Mansouri, A., & Shahabizadeh, F. (2023). The mediating role of difficulties in emotion regulation and personality organization in the relationship between object relations and non-suicidal self-injury. *Rooyesh*. 12(6), 151-162. (In Persian).
<http://dorl.net/dor/20.1001.1.2383353.1402.12.6.15.9>
- Sharifi Fard, S. A., Ata-Dokht, A., Bashar Poor, S., & Ali Babaei, G. (2023). Investigation of the effectiveness of Gross model-based cognitive emotion regulation training in the improvement of love trauma syndrome, hoping and positive affect negative affect among female students with love trauma. *Journal of Injury & Violence Research*, 15(2), 179-188. <https://doi.org/10.5249/jivr.v15i2.1824>
- Shimek, C., & Bello, R. (2014). Coping with break-ups: Rebound relationships and gender socialization. *Social Sciences*, 3(1), 24-43.
<https://doi.org/10.3390/socsci3010024>
- Singhal, N., Bhola, P., Reddi, V. S. K., Bhaskarapillai, B., & Joseph, S. (2024). Self-other representations, emotion regulation and psychological distress as pathways to non-suicidal self-injury in emerging adults. *Counselling Psychology Quarterly*. Advance online publication.
<https://doi.org/10.1080/09515070.2024.2354277>
- Taklavi, S., & Ghodraty, S. (2019). Prediction of suicidal thoughts based on emotional failure and attachment styles among university students. *Journal of Ardabil University of Medical Sciences*, 19(2), 204-215. (In Persian). <http://dx.doi.org/10.29252/jarums.19.2.7>
- Tatnell, R., Hasking, P., & Newman, L. (2018). Multiple mediation modelling exploring relationships between specific aspects of attachment, emotion regulation, and non-suicidal self-injury. *Australian Journal of Psychology*, 70(1), 48-56.
<https://psycnet.apa.org/doi/10.1111/ajpy.12166>
- Wolff, J. C., Thompson, E., Thomas, S. A., Nesi, J., Bettis, A. H., Ransford, B., Scopelliti, K., Frazier, E. A., & Liu, R. T. (2019). Emotion dysregulation and non-suicidal self-injury: A systematic review and meta-analysis. *European psychiatry: The journal of the Association of European Psychiatrists*, 59, 25-36.
<https://doi.org/10.1016/j.eurpsy.2019.03.004>